

РЕШЕНИЕ

№ 16292

гр. София, 09.09.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 16.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **6012** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал.2 от ДОПК.

Образувано е по жалба на „Мебел Груп Корпорейшън“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], чрез пълномощник, със съдебен адрес: [населено място], кв.С., ул.“82“, ж.к.“Св.М. М.“, къща № 22, срещу Решение № ПО-52/13.06.2023г. на директора на ТД на НАП – [населено място], с което е оставена без уважение жалба на дружеството срещу ПНПОМ с изх. № С230022-023-0001326/19.05.2023г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП – [населено място].

В жалбата е изложено становище за незаконосъобразност и необоснованост на наложените предварителни обезпечителни мерки, тъй като били издадени в нарушение на ДОПК. Липсвали ясни мотиви за налагането им, като била налице несъразмерност на обезпечението. Сочи се, че е налице несъответствие с целта на закона. Твърди се, че очакваните задължения били неправилно определени. Поддържа се, че не е налице основанието по чл. 121, ал. 1 – събирането на публичните вземания да бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Не бил направен никакъв анализ на имущественото състояние на дружеството. Нарушено било изискването по ал. 3 да не се затруднява или спира извършваната от ревизираното лице дейност. Иска се отмяна на оспореното решение. В съдебно заседание дружеството, чрез процесуалния си представител поддържа жалбата. Претендира разности.

Отвътникът – Директор на ТП на НАП – [населено място], чрез процесуален представител оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира

юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Съдът, след съвкупна преценка на доказателствата по делото, прие за установено следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия № Р-2222132001635-020-001/23.03.2023г. е възложена ревизия на дружеството „Мебел Груп Корпорейшън“ ЕООД за задължения по ЗДДС.

Предвид очакваният размер на публичните задължения, които ще бъдат допълнително установени с ревизионен акт, по мотивирано искане на ревизиращите органи от 17.05.2023 г. /л. 72 от делото/ е наложена възбрана на недвижими имоти / подробно описани в ПНПОМ/; заповор върху МПС и заповор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и на вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в „ПИБ“ АД, „Те Дже Зираат Банкас“ АД, „ОББ“ АД и „ Банка ДСК“ АД, за обща сума от 303270.80 лв.

В обстоятелствената част на искането органите по приходите са обосנוвали необходимостта от налагане на предварителни обезпечителни мерки с оглед на това, че от доставчиците на ревизираното лице не са били представени документи от които да се установи реално извършени доставки на материали. Извършена е проверка на имуществото и активите на ревизираното лице. С оглед на гореизложеното ревизиращите органи са обосנוвали необходимостта от налагане на ПОМ с цел предотвратяване извършването на последващи сделки и действия с имуществото на ревизираното дружество, в резултат на които събирането на очакваните публични задължения ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.

С Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С230022-023-0001326/19.05.2023г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП – [населено място], на дружеството са наложени посочените по –горе предварителни обезпечителни мерки.

ПНПОМ е оспорено пред директора на ТД на НАП – [населено място], който с Решение № ПО-52/13.06.2023г. е оставил без уважение жалба на дружеството срещу ПНПОМ с изх. № С230022-023-0001326/19.05.2023г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП – [населено място].

В хода на съдебното производство е изслушано и прието заключение по ССЧЕ / л.234-240 от делото/, неоспорено от страните. Вещото лице след извършена проверка на документите по делото и в счетоводството на дружеството е дало отговор на поставените му въпроси.

От ответника в поделото са представени допълнително писмени доказателства / л.179 -233 от делото/.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежната страна, в срока по чл.197, ал.2 от ДОПК и при наличието на правен интерес, поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Относно валидността на акта:

При извършване на служебна проверка на акта съдът констатира, че същият е издаден от компетентен орган в изискуемата форма и има съдържание, в което са изложени фактическите и правни основания за издаването му, не са допуснати

нарушения на процесуалните правила при издаването на същия, поради което обжалваното решение не страда от пороци водещи до неговата нищожност.

Относно процесуалната и материална законосъобразност на акта:

Съгласно чл.121, ал.1 от ДОПК, в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване на извършване на сделки и действия с имуществото на лицето, в следствие на които събирането на задълженията за данъци ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Съгласно чл.121, ал.2 и ал.3 от ДОПК, ПОМ се налагат по реда на чл.195 с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на чл.197. Предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки не следва да спират извършваната от ревизираното лице дейност.

Съгласно чл.197, ал.3 от ДОПК, както и съгласно чл.199, ал.2 от ДОПК съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл.121 ал.1 и чл.195 ал.5.

В първата хипотеза публичният интерес е най-добре защитен предвид посочените обезпечения. При втората хипотеза, т.е. при липсата на изпълнително основание не може да се обоснове изобщо наличието на обезпечителна нужда. При третата хипотеза само неспазването на изчерпателно посочените изисквания представлява особено съществено нарушение на процедурата, което е противопоставимо на обезпечителната нужда и на публичния интерес. Неспазването на изискванията по чл.121 ал.3 от ДОПК и по чл.195 ал.7 от ДОПК не е посочено изрично като абсолютно основание за отмяна по чл.197 ал.3 от ДОПК, поради което съдът приема, че това нарушение може да обоснове отмяна на обезпечителната мярка само в случаите, в които с налагането ѝ явно и съществено е нарушен принципа на съразмерност и по този начин се стига до прекомерното обременяване на длъжника. Съгласно чл.195 ал.7 ДОПК обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата или общините, установени или установяеми по реда на ал.5. При определяне на обезпечителната мярка следва да се вземе предвид, както обезпечителната нужда на публичния вискател, така и мярката да не обременява прекомерно интересите на длъжника. Изискването произтича пряко и от принципа на съразмерност по чл.6 от АПК, според който административният орган трябва да упражнява възложените му правомощия по разумен начин, добросъвестно и справедливо, като административния акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава.

В конкретният случай съдът намира, че от страна на публичния изпълнител са спазени изискванията на ДОПК за налагане на предварителни обезпечителни мерки. В конкретния случай не са налице хипотезите на чл. 195, ал. 5 ДОПК, а обезпечителните мерки са предварителни, поради което при проверката на материалната законосъобразност на издаденото решение и постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, съдът следва да прецени дали са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки, предвидени в нормата на чл. 121, ал. 1 ДОПК. Преценката за правомерност на наложените

обезпечителни мерки следва да се направи и с оглед нормата на чл. 195, ал. 7 ДОПК, според която обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата или общините.

В тази насока следва да се посочи, че по отношение на предполагаемия размер на бъдещите задължения публичният изпълнител действа при условията на обвързана компетентност и се ползва от преценката на ревизиращия орган. След като е взел предвид размера на предполагаемото публично вземане, посочен от органа по приходите, публичният изпълнител законосъобразно е постановил оспорените обезпечителни мерки. Доколкото мотивите за издаване на постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки се съдържат в отправеното до публичния изпълнител искане, то неоснователно е направеното в жалбата възражение за немотивираност на издаденото постановление и на решението, с което същото е потвърдено. Административният орган коректно е посочил фактическото и правно основание за налагане на обезпечителните мерки, размерът на вземанията, както и това че събирането им ще бъде затруднено. Наложените предварителни обезпечителни мерки са необходими с оглед размера на установените публични задължения.

Съгласно чл. 121, ал. 3 ДОПК предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършваната от ревизираното лице дейност. Всяко обезпечение води до накръняване на имуществената сфера на засегнатото лице, поради което при наличието на съответно имущество, нормата на чл. 121, ал. 3 ДОПК предвижда налагането избирателно на тези обезпечителни мерки, които не препятстват, или не водят до спиране на дейността на лицето.

При наличие на други активи, които биха могли да послужат за обезпечаване на публичното задължение, длъжникът разполага с възможността, дадена му с нормата на чл. 199, ал. 1 ДОПК - да отправи до публичния изпълнител искане за замяна на наложените обезпечителни мерки, като предложи друго равностойно обезпечение. По делото не се съдържат данни такова искане да е било направено. Според чл. 199, ал. 2 ДОПК длъжникът може винаги да замени наложеното обезпечение с пари, неотменяема и безусловна банкова гаранция или държавни ценни книжа. Паричната гаранция се прави по сметката на публичния изпълнител. В случая длъжникът не е предприел такива действия, макар че видно от приетата по делото ССчЕ същият разполага с възможност да поиска замяна по чл. 199, ал. 2 от ДОПК.

Защитната теза за незаконосъобразност на решението се основава на възражения относно неоснователното ангажиране на отговорността на жалбоподателя за задължения по ЗДДС. Посочено е в допълнителна молба по делото, издадения РА на дружеството е отменен. Тези оплаквания са неотнормисими в настоящото производство, което е акцесорно спрямо ревизионното и предпоставките за неговото законосъобразно провеждане са разгледани по-горе. Следва обаче да се посочи, че това решение на АССГ от 10.07.2024 г. не е влязло в законна сила като производството по отношение на установените задължения е висящо и към момента на постановяване на настоящото решение.

В производството по чл. 121 ДОПК публичният изпълнител дължи преценка дали действително ще бъде затруднено или невъзможно събирането на публичните вземания и при съобразяване на условията по ал. 3 от цитираната разпоредба, той има

правомощието да наложи предвидените в чл. 198 ДОПК обезпечителни мерки. В случая преценката за затрудненото или невъзможното събиране на предполагаемия дълг е направена при съпоставяне на размера на очакваните задължения и имуществото на бъдещия длъжник.

Съгласно чл. 121, ал. 2 ДОПК, вр. чл. 195, ал. 7 ДОПК предварителното обезпечение трябва да съответства на бъдещото публично вземане, чието събиране гарантира. Така законът изисква съпоставимост на двете величини. В случая не се доказва от процесуалния представител на оспорващата непропорционалност. Не се установява свръхобезпеченост предвид установения размер на задълженията с РА, който не е отменен с влязъл в сила съдебен акт.

С оглед на горното съдът счита, че така оспореното решение е законосъобразно.

Предвид изхода на спора, в полза на Националната агенция за приходите следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100, 00 лв. съгласно чл. 78, ал. 8 ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК вр. чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл.197, ал.4 от ДОПК, Административен съд – София -град, Трето отделение, 49 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Мебел Груп Корпорейшън“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], срещу Решение № ПО-52/13.06.2023г. на директора на ТД на НАП – [населено място], с което е оставена без уважение жалба на дружеството срещу ПНПОМ с изх. № С230022-023-0001326/19.05.2023г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП – [населено място].

ОСЪЖДА „Мебел Груп Корпорейшън“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], да заплати на ТД на НАП – [населено място], сумата в размер на 100 / сто/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване, на основание чл.197, ал.4 от ДОПК.

СЪДИЯ: